

ה"ת 32131/03/16 - אברהם דדון נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 32131-03-16 דדון נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: אברהם דדון המבקש

ע"י ב"כ עו"ד גיא שמר

נגד

מדינת ישראל המשיבה

ע"י ב"כ רפ"ק ענת גלוטמן; מפקח ולדה חברמן; רפ"ק לירן וקסברגר

החלטה

בקשה להחזרת תפוסים ולביטול צו להקפאת חשבונות ועיקול על דירות.

כנגד המבקש ואחרים נפתחה חקירה סמויה, אשר ביום 21.12.15 הפכה גלויה, וכללה מעצרם של המבקש ואחרים - וביניהם אחיו של המבקש (משה דדון, ראש המועצה האזורית מטה יהודה) - בחשד לביצוע עבירות שוחד, מרמה בנסיבות מחמירות, קשירת קשר לביצוע פשע, מרמה והפרת אמונים והלבנת הון. כמו כן, יוחס למבקש ולאחיו ראש המועצה ביצוע עבירות מין.

לאחר 19 ימי מעצר, במסגרתם נקבע כי קיים חשד סביר הקושר את המבקש לחשדות המיוחסים לו שוחרר המבקש ממעצר בתנאים מגבילים.

במסגרת החקירה תפסה המשיבה תפוסים, הקפיאה חשבונות בנק ורשמה עיקולים על דירות המבקש, כמפורט להלן:

א. חשבון מס' 287205, בנק הפועלים, סניף 692 על שם המבקש ורעייתו - בחשבון פיקדונות בסך

עמוד 1

830,000 ₪; תכנית חסכון לילדים בסך 130,000 ₪; פיקדון שהינו הלוואה מן הבנק בסך 400,000 ₪.

ב. חשבון מס' 54799/00, בנק לאומי, סניף 916 על שם המבקש - בחשבון פיקדונות בסך כ-400,000 ₪.

ג. עיקול שהוטל על שתי דירות השייכות למבקש ולרעייתו.

ד. כספים שנתפסו בבית המבקש עם מעצרו - 26,500 ₪; 2,250 דולר אמריקאי; 500 לירות שטרלינג.

ה. קרן פנסיה וקופת גמל - שוחררו בהסכמת המשיבה.

ו. רכב מסוג סקודה סופרב מ.ר. 62-679-73 שנת 2011 - שוחרר בהסכמת המשיבה.

ב"כ המבקש טוען בבקשתו כי מטרת התפיסה והקפאת חשבונות הבנק היא "למוטט את המבקש ובני משפחתו מהבחינה הכלכלית" וביקש "להותיר בידי המשפחה תנאי קיום נאותים". עוד טען כי מקור הכספים שנתפסו חוקי וניתן להתחקות אחריו. החסכונות והפיקדונות שייכים למבקש ולאשתו ועל כן ניתן, לכל היותר, לשים את היד על מחציתם.

בדיון שהתקיים בפניי הוסיף וטען ב"כ המבקש כי המשיבה, בכוונת מכון, מטשטשת את סכומי הכסף לגביהם בוצעו העבירות ("שווי העבירות"), זאת במטרה לתפוס כמה שיותר כספים ועניין זה פועל לחובתה.

לגבי ענין פוקס (פרשת "גבעות עדן") - ראה עמ' 5-7 לדו"ח הסודי במ/1 - טען ב"כ המבקש כי לא הועברו בפועל כספי שוחד ועל כן, לא מתקיימת עילת חילוט שכן תכלית החילוט היא "הוצאת בלעו של הגזלן מפיו".

לגבי ענין מקסים (פרשת "תדמיר") - ראה עמ' 1-5 לדוח הסודי במ/1 - טען ב"כ המבקש כי הועברו למבקש, על פי החשד, על ידי מקסים ואחר כ-500,000 ₪ עבור שלושה (המבקש, אחיו משה ומקסים עצמו). נטען כי למרות שהפסיקה קבעה שיש להשקיף על סכום הכסף הכולל שעבר, הרי שבע"פ 6145/15 **פישר נ' מדינת ישראל** (25.10.15) נקבע כי יש לתפוס את מלוא הסכום בו נעברה עבירה, זאת כאשר לא ניתן לאתר את השותף לעבירה או כפי שקרה במקרה שם, כאשר הרכוש היחיד שנתפס הוא של עבריין אחד (פישר). במקרה שלפנינו, נתפס רכוש אף מאחיו של המבקש ועל כן, לא ניתן לתפוס את מלוא שווי העבירה הן מהמבקש והן מאחיו. נטען כי "שווי העבירה" בענייננו עומד על כ-150,000 ₪. עוד נטען כי ממילא "תדמיר" לא נמכרה על פי התכנית העבריינית ולא יכולה היתה להימכר שכן המכירה בכפוף לפרוצדורה מסובכת וקבלת אישורים של גורמים רבים שאינם תלויים במבקש ואחיו.

עוד נטען כי המשיבה כרכה שלא כדין סמכות תפיסה וחילוט מהוראות חוק שונות, פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) וחוק איסור הלבנת הון, בעוד שהיה עליה לצעוד במסלול אחד. עוד נטען כי הכספים שנתפסו, חשבונות הבנק שהוקפאו והעיקולים שהוטלו על הדירות אינם קשורים לביצוע העבירות, נחסכו, נרכשו והושגו זמן רב לפני ביצוע העבירות. נטען כי המשכורות של המבקש ורעייתו, לרבות כספים שמתקבלים כתוצאה מהשכרת הדירות וירושה שרעייתו קיבלה מסבירים את סכומי הכסף הרבים שנתפסו. נטען גם שלא הוכח כי המבקש עבר עבירות לפי חוק איסור הלבנת הון ועל כן, לא ניתן לחלט רכוש בשווי.

המשיבה התנגדה לבקשה והציעה, לצורך פשרה, לשחרר את חשבונות הבנק להתנהלות שוטפת, למעט סכום של 900,000 ₪ שיועבר לקופת החילוט.

עיינתי בנספח הסודי שהוגש לעיוני **במ/1** וכן בראיות גולמיות מתוך תיק החקירה, אשר סומנו על ידי **במ/3-במ/9**, ובאתי לכלל מסקנה כי יש לקבל את הבקשה בחלקה, להורות על ביטול הקפאת חשבונות הבנק, ביטול העיקולים שהוטלו על הדירות והשבת הכסף המזומן שנתפס בבית המבקש, וזאת בכפוף להעברת סכום כסף בסך 450,000 ₪ מחשבונות המבקש לקופת החילוט.

באשר לפרשת "תדמיר" - מעיון במסמכים **במ/3** ו**במ/4** עולה כי קיים חשד סביר, העולה כדי קיומן של ראיות לכאורה, כי החשוד, יחד עם אחרים, ביצעו עבירות של קבלת שוחד והלבנת הון, כאשר הכוונה המקורית היתה להביא למכירת תדמיר במחיר נמוך משמעותית ביותר ממחיר השוק, ואם המהלך היה יוצא לפועל, אמור היה להשתלם למבקש, לאחיו ראש המועצה ולאחר, סכום שוחד של כ-2 מיליון ₪. בפועל, הועברו לשלושה 450,000 ₪ והעבירות הופסקו בטרם הושלמו מהלך המכירה והשלמת תשלומי השוחד, הודות למעצרים של החשודים על ידי המשטרה.

אציין כי מהמסמך **במ/5**, ש' 240-280, לא עולה מה מקור סכום הכסף המפורט שם, בתמורה למה ניתן ומה נעשה עמו, ועל כן, לא ראיתי להורות על תפיסה בשווי סכום כסף זה.

כך גם לגבי מקור הכסף המפורט במסמך **במ/7**, ש' 78-107.

באשר לענין פוקס (פרשת "גבעות עדן"), עיינתי במסמכים **במ/6**, **במ/8** ובעמדת המשיבה כפי שעולה מתשובתה **במ/2**, וחרף העובדה כי הם מעלים חשד סביר שנעברו על ידי המבקש, לכאורה, עבירות של דרישת שוחד ונסיון לקבל דבר במרמה בנסיבות מחמירות, הרי שבהתאם לאמור בהם לא קם בסיס לתפיסת רכוש, או סכום כסף בשווי, מהמבקש לצורך חילוט עתידי.

ב"כ המבקש טוען כי יש לתפוס את חלקו היחסי של המבקש בכספים שהתקבלו בפרשת תדמיר. לעומתו, טוענת המדינה כי יש לתפוס את מלוא הסכום שהתקבל, ומוסיפה וטוענת כי יש לתפוס סכום נוסף באותו השווי, בשל ביצוע עבירות הלבנת הון (ראה בסעיף 5 לדו"ח הסודי **במ/1**), דהיינו סך כולל של 900,000 ₪ (כפל סכום).

נראה כי המחלוקת המשפטית שהתעוררה בין שני הצדדים הוכרעה זה מכבר בפרשת פישר.

לענין חילוט "כפל" סכום היקף העבירה - מכוח חוק העונשין (בגין עבירת השוחד) ומכוח חוק איסור הלבנת הון (בגין עבירת הלבנת ההון) - נקבע כי "גישת המשיבה לפיה יש להורות על חילוט כפל הסכום האמור - כנגד שתי העבירות שבוצעו באותו רכוש - חורגת מהתכליות האמורות ואינה הכרחית לצורך הגשמתן. מרגע שנתפס הרכוש שבו בוצעה העבירה - או שוויו - לא נותר עוד בידי העבריין (או העבריין לכאורה) רכוש כאמור, ותפיסת רכוש נוסף, בגדר החילוט, משמעותה פריצה אל מעבר להיקף הרכוש שהיה מעורב בעבירה ותפיסת רכוש נוסף (שלא נעברה בו או לגביו כל עבירה), שכמוה כענישה לכל דבר" (פיסקה 22). ובהמשך - "אני סבור

שיש לקבל את טענתו של המערער בנושא כפל החילוט, כך שהסכום שיחולט באופן זמני ישמש להבטחת יכולת החילוט בהתאם לאחד מבין המסלולים החקיקתיים האפשריים (חילוט על פי החוק לאיסור הלבנת הון או חילוט על פי חוק העונשין), ולא יחולט רכוש שנעברו בו על-ידי המערער מספר עבירות" (פיסקה 25).

ובאשר לטענה כי ניתן לתפוס רק את סכום הכסף (או שוויו) שהגיע לידי המבקש במסגרת ביצוע העבירה ולא סכומי כסף שהועבו אליו אך היו מיועדים (או הגיעו בפועל) אל אחרים, גם כאן נקבע בפרשת פישר -

"לשון סעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון ברורה היא, ועל-פיה ניתן לחלט רכוש בשווי הרכוש בו נעברה עבירת השוחד. הסעיף אינו מבחין בין שוחד שהגיע לכיסו של המלבין לבין שוחד שהולבן אך הגיע לכיסו של אחר... משכך, הסמכות לחילוט רכוש לפי חוק איסור הלבנת הון חלה על מלוא הסכום שהולבן לכאורה, ואשר שימש לביצוע עבירת השוחד"; "על פי לשון חוק איסור הלבנת הון, ניתן לחלט את מלוא הסכום בו נעברו עבירות השוחד או ששימשו לביצוע עבירות השוחד, גם אם המערער העביר חלק מסכומים אלו לשותפיו. הסכום שהעביר המערער למלכה ולמזכירה הוא רכוש שנעברה בו עבירה ואשר שימש לביצוע עבירה ואשר גם אותו הלבין המערער לכאורה. משכך, ניתן לחלט את שווי של מלוא הסכום ללא אבחנה בין החלק אותו קיבל המערער לכיסו לבין החלק אותו העביר לשותפיו" (פיסקה 27).

לאור האמור לעיל, נראה שבענייננו תפיסה בשווי של מלוא סכום העבירה - ₪ 450,000 - היא תפיסה כדין ועולה בקנה אחד עם ההלכה הפסוקה. תפיסה של כפל הסכום - מכוח עבירת השוחד שבחוק העונשין ומכוח עבירת הלבנת הון שבחוק איסור הלבנת הון - אינה עולה בקנה אחד עם ההלכה הפסוקה, כמפורט לעיל.

באשר למסלול בו בחרה המשיבה ללכת - מסלול "משולב" הכולל הוראות מחוק איסור הלבנת הון יחד עם הוראות מפקודת סדר הדין הפלילי - אכן, הליכה במסלול משולב זה זכתה לביקורת בפסיקה (ראה דברי כב' הש' מזרחי בה"ת (ראשל"צ) 53536-01-13 סידס נ' מדינת ישראל (23.2.13), אשר צוטטו בהחלטת בית המשפט העליון בפרשת פישר), ואולם, בדנ"פ 3384/09 אברם נ' מדינת ישראל (26.7.09) נאמר כי "הנקיטה בהליך לפי הפקודה או לפי חוק איסור הלבנת הון או פקודת הסמים המסוכנים אינה שרירותית, ועליה לתאם את נסיבותיו הפרטניות של כל עניין ועניין. בבחירה בין החלופות הרלוונטיות, על המדינה לפעול בהתאם לחובתה לבחור באפשרות הפוגעת פחות בזכויות האדם". וראה גם הליכים שהתקיימו בפני בית המשפט העליון מכוח הוראות חיקוק משולבות של שני החוקים, חוק איסור הלבנת הון ופקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) - בש"פ 1438/16 גורלובסקי ואח' נ' מדינת ישראל (21.3.16); רע"פ 6709/15 דנה שירותי נמל ולוגיסטיקה נ' משטרת ישראל (21.1.16)).

בשים לב למובא לעיל, לא ראיתי פסול בנקיטה בהליך בו בחרה המשיבה לנקוט כנגד המבקש, הליך תפיסה שלא פוגע בזכויותיו במידה העולה על הנדרש. הדברים אמורים ביתר שאת נוכח תוצאתה האופרטיבית של החלטתו זו.

לאור האמור לעיל, אני מורה על ביטול הקפאת חשבונות הבנק הנזכרים בסעיפים א' ו-ב', ביטול העיקולים שהוטלו על הדירות (סעיף ג' לעיל) והשבת הכסף המזומן שנתפס בבית המבקש (סעיף ד' לעיל) - כל זאת בכפוף להעברת סכום

כסף בסך 450,000 ₪ מתוך חשבונות המבקש לקופת החילוט לצורך הבטחת חילוט עתידי.

ההחלטה תיכנס לתוקף ביום 19.4.16 בשעה 12:00.

המזכירות תשלח עותק החלטה זו לב"כ הצדדים.

המעטפה עליה כתוב "יאח"ה" תוחזר לידי נציג המשיבה.

המעטפה עליה כתוב "מבקש אברהם דדון" תוחזר לידי ב"כ המבקש.

ניתנה היום, ח' ניסן תשע"ו, 16 אפריל 2016, בהעדר הצדדים.